

Det vilde blive travle Aar, der vilde maaske i dem blive Brug for Ekstrahjælp, men kunde det gøres, synes jeg, at det vilde være en stor Vinding.

For Resten kan jeg i denne Forbindelse nævne noget, som jeg har undret mig lidt over. Det er et Slags Kjøbenhavneri, som jeg har faaet Øje paa. Der er talt om, at Kjøbenhavn er tilsidesat; her er et Punkt, hvor jeg synes, at det spøger med en særlig Udmærkelse for Kjøbenhavn. Jeg sigter til, at de københavnske Vurderingsmænd rangere noget over Vurderingsmændene paa Landet. De skulle have et Honorar, der fastsættes af Finansministeren, de skulle have 6 Kr. i Dagpenge paa Rejser uden for Kommunen og fri Befordring efter Regning. Vurderingsmændene ude paa Landet faa derimod højst 4 Kr. alt i alt, og er deres Arbejdsdag under 4 Timer — saa nøje holder man Kontrol med dem — skulle de nøjes med 2 Kr. Det minder mig noget om, hvad jeg tror bestaar endnu, at de københavnske Sognepræster ere Højærværdigheder, medens Landets Sognepræster kun ere Velærværdigheder. (Afbrydelse). Det var selvfølgelig mere en spøgende Bemærkning.

Maa jeg saa omtale et Punkt i Forslaget om Ejendomsskyld, som jeg som Repræsentant for en Kreds i Viborg Amt er særlig glad ved. Det er en Bestemmelse om, at en Ejendom under 3 Tdr. Hartkorn i de nyopdyrkede Egne ikke faar større Byrder ved den ny Skat, end den har haft efter det gamle Hartkorn. Det er en værdifuld Indrømmelse over for Midtjylland og maaske flere Egne, hvor der er nyopdyrket Jord med et lille Hartkorn, som ikke vilde taale den pludselige Overgang, som en æret foregaaende Taler omtalte. Jeg haaber, at det gælder ogsaa om den kommunale Ejendomsskyld. Saa vidt jeg kan forstaa, gælder det ogsaa der, og saa er det et meget værdifuldt Tillæg fra i Fjor, som jeg gerne vil sige Tak for. — Medens jeg er ved Viborg Amt, maa jeg maaske gøre et Sidespring til Loven om Statstilskud til Kommunerne. Dette Lovforslag bestemmer — og det er jeg ikke glad ved — at Statstilskuddet til Kommunerne skal fordeles efter Folketal. Det kommer Viborg Amt meget lidt til gode paa den Maade, eller rettere sagt, det bliver en for Viborg Amt uretfærdig Fordeling. Man har før fordelt efter Hartkorn, i 1894—95, tror jeg, det var; i 1895—96 fordelte man efter Udgiften til Vejvæsenet, og i Fjor foreslog Lands-

tinget Amternes Tilskud fordelt efter fire Væsener, Medicinal-, Justits-, Politi- og Fattigvæsenet, tror jeg, det var. Men i Aar foreslaas Amtskommunernes Tilskud fordelte efter Folketal uden Hensyn til Skattebyrden. Jeg skal tillade mig at sammenligne to Amter, Randers og Viborg. I Viborg Amt er Skattebyrden omtrent 17 Kr. pr. Td. Hartkorn, i Randers Amt kun mellem 11 og 12 Kr., om jeg er rigtig underrettet. De ere omtrent lige store i Folketal og ville altsaa efter Regeringens Forslag faa det samme Statstilskud, medens der vilde blive en meget stor Forskel, hvis der toges Hensyn til Skattebyrden. Jeg synes, at man lige saa godt kunde gøre dette, thi det er dog Meningen at lette Skattebyrden for Kommunerne.

Maa jeg ogsaa i denne Forbindelse sige, at jeg haaber, at dette store Statstilskud til Kommunerne ikke skal hemme eller tilintetgøre Udsigten til en Toldreform. Det vilde gøre mig meget ondt, om vi skulde vedtage en Lov som denne og saa stille hen til en aldeles uvis Fremtid, naar vi komme med en Lettelse til de egentlige Smaakaarsfolk. Det vil jeg saare nødig tro. Hvis det skulde være Følgen, saa maatte man hellere bide med Statstilskuddet til Kommunerne og saa lade ubemidlede Smaakaarsfolk faa godt af de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Toldlettelser paa Livets første Fornødenheder. Det vilde gøre mig ondt, om jeg skulde komme hjem og sige, at en saadan Lettelse var skudt ud i en helt uvis Fremtid. Ogsaa med Hensyn til Bestemmelserne om ny kvalificerede Flertal i Sogneraadene kan jeg sige, at de tiltale mig meget lidt. Jeg kan der slutte mig til den første Taler her i Salen om disse Lovforslag (T. Larsen).

Til Slut vil jeg gerne have Lov til at tale et Par Ord om Forholdet mellem Kjøbenhavn og Landet. Jeg mærker jo, at det spiller med ind i mange ærede Medlemmers Bemærkninger. Jeg vil nødig, at det gode Forhold mellem Kjøbenhavn og Landet paa nogen Maade skulde forstyrres. I det hele taget taale vi daarlig stærke og indgribende Forstyrrelser i vort lille Folk, enten af social Art eller af en saadan Art, som der her er Tale om. Jo bedre og venligere Forholdet kan være, des lykkeligere og stærkere ere vi i vort lille Land. Forholdet er maaske nok noget vanskeligt, men tager man paa det med Maadehold og Besindighed, vil det sikkert kunne undgaas, at der bringes videre Ufred ind. Jeg tror, at der er en Misforstaaelse til Stede fra ærede kjøben-